

тодів контролю, пріоритеті профілактики дефектів над їх виправленням, а також на розробці загальнонаціональних програм з контролю якості.

Література

1. Варганюк А. Інноваційне оновлення виробництва — безальтернативний шлях // Віче. — 2001. — № 11.
2. Власова А. М., Краснокутська Н. В. Інноваційний менеджмент. — К.: КНЕУ, 1997
3. Коно Т. Стратегия и структура японских предприятий: Пер. с англ. / Общ. ред. и вступ. ст. О. С. Виханского. — М.: Прогресс, 1987.
62. Кун Т. Структура научных революций. — 2-е изд. — М.: Прогресс, 1977.

Чеховська В.О., Ігнатова О.А.

ПІДВИЩЕННЯ ОБСЯГІВ ПРОМИСЛОВОГО ВИРОБНИЦТВА НА ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНІЙ ОСНОВІ

Незмінно, починаючи з періоду становлення економічної науки, предмет її дослідження, а також, без перебільшення, один із основоположних питань загальнолюдського значення - проблема задоволення зростаючих потреб в умовах обмеженості ресурсів, не втрачає своєї нагальності і на сьогоднішній день. Сукупність всіх наших матеріальних потреб перевищує виробничі можливості всіх наявних ресурсів, і це – беззаперечний факт.

Оскільки збільшення потреб обумовлено в більшій мірі постійним зростанням чисельності населення, а потреби, іменовані матеріальними, в переважній кількості являються першочерговими, то необхідність їх задоволення не можна ставити під сумнів.

Так, питання збільшення обсягу випуску в фундаментальних галузях набуває особливої актуальності. Науковим підґрунтям вивчення цієї проблеми є галузь в структурі економічної науки, яка носить назву фізична економіка (фізіократія) - економічна школа, один з наукових підходів до дослідження та організації економіки, предметом якого є вимірювані у фізичних (натуральних величинах) економічні процеси й способи управління господарською діяльністю згідно законів фізики. Цим аспектом економіки займались рад науковців. Так, один із перших вчених, який окреслив тісний зв'язок між економікою і фізикою, був Готтфрід Лейбніц. Він вивчав функціональну залежність між збільшенням кількості споживаної енергії для теплових машин і зростанням продуктивності праці. Великий внесок у розвиток фізичної економіки внесли такі вчені як Л.Ларуш, П.Г.Кузнецов, О.Петров. Вони жорстко окреслюють недоли-

ки монетаристського підходу і пропонують в економічних розрахунках використовувати замість грошових одиниць такі величини, як, наприклад, енергорубль, кіловат-годину. Д.Конторов наполягає на використанні фізичних аналогів як прогнозного інструменту для проведення економічних досліджень.

Стійке економічне зростання країни насамперед забезпечується високим рівнем ефективності суспільного виробництва, яке безпосередньо залежить від ефективності роботи окремих підприємств. При цьому, вироблена різними галузями економіки продукція є джерелом задоволення потреб як окремих громадян, так і економіки в цілому, соціальної сфери.

Промисловість, як одна з найбільших сфер суспільного виробництва країни, визначає рівень її соціально-економічного розвитку, спеціалізацію економіки і масштаби участі в територіальному поділі праці.

Сформовані економічні умови, обумовлені процесами глобалізації і розвитком ринкових відносин, вимагають від промислових підприємств безперервного і системного розвитку для створення конкурентоздатного промислового виробництва, що безпосередньо залежить від рівня організації процесу управління такими підприємствами, оперативності ухвалення ефективних рішень. [2]

Відомо, що існують два способи досягнення економічного зростання (збільшення обсягу випуску): екстенсивний - спосіб збільшення обсягів виробництва внаслідок кількісного приросту всіх елементів продуктивних сил, насамперед факторів виробництва за незмінного рівня технічної основи виробництва, який посилює витратний характер економіки; та інтенсивний - процес виробництва, що ґрунтується на застосуванні передусім ефективніших елементів продуктивних сил та досконаліших форм розвитку (техніко-економічної, організаційно-економічної і суспільної). Інтенсифікація виробництва, на відміну від екстенсивного розвитку, має анти-витратне спрямування, оскільки супроводжується зменшенням витрат живої та уречевленої праці на одиницю продукції [4]. Так, технологічні переваги є необхідною умовою зростання продуктивності та конкурентоспроможності як із позиції міжнародного ринку товарів, у які втілено високий рівень технологій, так і з позиції ефективнішого управління витратами при виробництві інших товарів задля підвищення їх цінової конкурентоспроможності. Цю аксіому багато років потому засвоїли країни, які сьогодні є інноваційними лідерами.

Тому, можна стверджувати, що на сьогоднішній день існує гостра необхідність в модернізації виробництва і збільшенні обсягу промислового випуску на базі залучення капіталу і впровадження досягнень науково-технічного прогресу. Загалом позитивний ефект інновацій полягає в тому, що вони: спрямовують економіку на інтенсивний шлях розвитку; забезпечують прискорення зростання продуктивності факторів виробництва; сприяють перерозподілу ресурсів на перспективні напрями; зміцнюють статус країни у глобальній економіці та національну конкурентоспроможність [4].

Звичайно, ключ успіху від сталого інноваційного розвитку промисловості полягає у безпосередній участі держави в цих процесах. Так, для досягнення мети

1. встановлення пільгового режиму оподаткування прибутків підприємств, які спрямовуються на впровадження інноваційних технологій.

2. надання наукомістких та технологічно орієнтованих послуг, імпорту обладнання, що не має вітчизняних аналогів за критеріями технологічності та ефективності;

3. запровадження порядку створення інноваційних асоціацій як засобу концентрації виробничими підприємствами фінансових ресурсів і розподілу ризиків реалізації інноваційних проектів;

4. запровадження часткового державного гарантування інвестиційних кредитів;

5. упровадження механізму надання державних гарантій для малих підприємств, що залучають кредити в комерційних банків на реалізацію інноваційних проектів; впровадження стратегії відходу від існуючої неконкурентної на світових ринках сировинної структури вітчизняної промисловості та побудови сучасної моделі, яка наближена до структури промисловості технологічно розвинутих країн;

6. вирішення комплексу проблем кадрового забезпечення галузей промисловості, а саме проблем залучення та закріплення на підприємствах молоді, забезпечення підготовки інженерних кадрів та робочих по основним видам професій.[3]

Ефект від впровадження проявляє себе не тільки на загальнодержавному, а і на місцевому рівні – рівні області, міста.

Так, реалізація інвестиційно-інноваційних проектів на конкретному підприємстві тягне за собою ряд позитивних соціально-економічних ефектів, таких як збільшення обсягу випуску і, як наслідок, збільшення виручки від реалізації. Виручка від реалізації в свою чергу знайде втілення в тому числі у виплаті заробітної плати, а це, в свою чергу, призводить до покращення добробуту населення, підвищенню споживчої активності, стимулюванню підприємницької діяльності. Також один із очевидних наслідків - збільшення податкових надходжень до державного і місцевого бюджетів, що дозволить реалізовувати місцеві соціально – економічні проекти, такі як будівництво житла, соціальних об'єктів, модернізація сфери комунального обслуговування, ремонт транспортних шляхів, фінансування сфери освіти, охорони здоров'я тощо.

Таким чином, інвестиційно-інноваційна діяльність являє собою один з найбільш важливих аспектів функціонування будь-якої економічної системи. Причинами, що обумовлюють необхідність інвестицій, є оновлення наявної матеріально-технічної бази, нарощування обсягів виробництва, освоєння нових видів діяльності, що призводить до ряду соціально-економічних ефектів. Тому, інновації, особливо у промисловості, - суттєвий елемент підвищення ефективності роботи економіки.

Література

1. Мочерний С.В., Довбенко М.В. Економічна теорія: Підручник. — К.: Видавничий центр «Академія», 2004. — 856 с.
2. Панченко Ю.В., Куклін В.Л. Формування стратегії інноваційного розвитку промислових підприємств / Ю.В. Панченко, В.Л. Куклін // Економіка промисловості. — 2011. - №54. — С. 13-25.
3. Покришка Д.С. Інвестиційні чинники економічної динаміки України / Д.С. Покришка // Економіка. Управління .Інновації. — 2011. - №5. — С.5 -15.
4. Скрипко В.А. Інноваційний менеджмент: Навчальний посібник — К.: Знання, 2009 р. — 504 с.

Щербакова Е.А., Зубенко Ю.Д.

РАЗВИТИЕ ВЕТРОЭНЕРГЕТИКИ В ДОНЕЦКОЙ ОБЛАСТИ НА ПРИМЕРЕ ЗАРУБЕЖНОГО ОПЫТА

Постановка проблемы. Инновационная деятельность представляет собой целостную систему, которая является главным источником общественного прогресса. Инновации являются главной предпосылкой развития как предприятия, так и страны в целом. Именно поэтому инновационные процессы выдвигаются сегодня в центр назревших и необходимых перемен, связанных с проявлением устойчивой заинтересованности общества в высокоэффективных инновациях.

На сегодняшний день инновационные разработки охватывают множество отраслей народного хозяйства, но особо актуальным остается внедрение новейших технологий в область использования возобновляемых источников энергии, в частности – ветроэнергетике.

Целью исследования является обоснование целесообразности открытия ветряного парка на территории Донецкой области.

Изложение основного материала. Ветроэнергетика — отрасль энергетики, специализирующаяся на преобразовании кинетической энергии воздушных масс в атмосфере в электрическую, механическую, тепловую или в любую другую форму энергии, удобную для использования в народном хозяйстве. В связи с тем, что проблемы экологии, энергетической зависимости, дороговизны традиционных видов топлива стали настолько ощутимыми, вопросы их эффективного использования вышли сегодня на первый план.

Среди основных преимуществ энергии ветра следует отметить следующее: ветроэнергетика более экологична: отсутствуют вредные выбросы в атмосферу и опасные радиоактивные отходы; ветроэнергетика более доступна: ветряную установку можно поставить практически в любом месте; ветроэнергетика является неисчерпаемым источником энергии: ветер образуется вследствие перемещения тепловых воздушных масс. Исходя из вышеперечисленных факторов,